

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลุ่มหัดครรภ์นำไปแพรรูป
บ้านนาล้อ

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวนา
ตำบลหัวนา อําเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

ໄຕຍ

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวน้ำ

วัชรกรรมนุญช์แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๒ มาตรา ๕๗ วัชรต้อง (๑) อนุรักษ์พื้นที่และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ชนบตรรรมเนียมและอารีตประเพณี อันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะ สำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ภูมิปัญญาไทยมีความสำคัญอย่างยิ่ง ช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง สร้างความภาคภูมิใจและศักดิ์ศรีเกียรติภูมิแก่คนไทย สามารถปรับประยุกต์หลักธรรมคำสอน ทางศาสนาใช้กับชีวิตได้อย่างเหมาะสมสร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคม และธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน ช่วยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิถีชีวิตของคนไทยให้เหมาะสมได้ตามยุค

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลหัวนาได้เลือกเห็น ความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงได้จัดทำโครงการสำรวจฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชญ์ชาวบ้าน หรือประชญ์ท้องถิ่น เพื่อให้ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชญ์ชาวบ้าน หรือประชญ์ท้องถิ่น เพื่อสืบสานและอนรุักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สำคัญและมีประโยชน์ไว้ไม่ให้สูญหายจากไปจากชุมชน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชญ์ชาวบ้าน หรือประชญ์ท้องถิ่น เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชญ์ชาวบ้าน หรือประชญ์ท้องถิ่นต่อไป ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นหมายรวมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดค้นแล้วนำมาปรับปรุง แก้ไขพัฒนา แก้ปัญหา เป็นทั้งสติปัญญาและองค์ความรู้ทั้งหมด ของชาวบ้าน ดังนั้น จึงมีความครอบคลุมเนื้อหาสาระและแนวทางดำเนินชีวิตในวงกว้าง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบไปด้วยองค์ความรู้ในหลายวิชาดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๔๑) ได้จำแนกไว้ รวม ๑๐ สาขา คือ

๑. สาขาเกษตรกร หมายถึง ความสามารถในการผลสมผasanองค์ความรู้ ทักษะและเทคนิคด้านเกษตรกรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดังเดิม ซึ่งสามารถพึ่งพาตนเองในสภาวะการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การทำการเกษตรแบบสมผasan การแก้ปัญหาการเกษตร เป็นต้น

๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการปรับปรุงผลิต เพื่อช่วยในการนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรมอันเป็นกระบวนการให้หมุนเวียนท่องถินสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ตลอดทั้งการผลิตและการจัดจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มของโรงงานยางพารา กลุ่มหัตถกรรม และอื่นๆ เป็นต้น

๓. สาขาวิชาการแพทย์ไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัย

๔. สาขางานจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งอนุรักษ์ การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๕. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในด้านบริหารจัดการค้า การสะสมและบริการกองทุนและธุรกิจในชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์ เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

๖. สาขาสวัสดิการ หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๗. สาขาศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะ สาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม ทัศนศิลป์ ศิลปะการแสดง เป็นต้น

๘. สาขาจัดการ หมายถึง ความสามารถในการบริหารการจัดการดำเนินงาน ด้านต่างๆ ทั้งขององค์กร ชุมชน องค์กรทางสังคมอื่นๆ ในสังคมไทย เช่น การจัดการองค์กรของกลุ่มแม่บ้าน ระบบผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน เป็นต้น กรณีของการจัดการศึกษาเรียนรู้ นับได้ว่าเป็นภูมิปัญญาสาขาวิชาการจัดการที่มีความสำคัญ เพราะการจัดการศึกษาเรียนรู้ดี หมายถึง กระบวนการเรียนรู้พัฒนา และถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาไทยที่มีประสิทธิผล

๙. สาขาภาษาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถผลิตผลงาน เกี่ยวกับด้านภาษาทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท

๑๐. สาขาศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนาความเชื่อและประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่า ให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติให้บังเกิดผลดีต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม เช่น การถ่ายทอดหลักศาสนา การบวชป่า การประยุกต์ ประเพณีบุญประทายข้าว เป็นต้น

ข้อมูลประชาณูํชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวนา อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 57 รัฐต้อง(1) อนุรักษ์พันพุและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนมธรรมเนียมและจริยตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ จัดให้มีพื้นที่สาธารณะ สำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย ภูมิปัญญาไทยมีความสำคัญยิ่ง ช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงความภูมิใจในศักดิ์ศรีเกียรติภูมิแก่คนไทย สามารถปรับ ประยุกต์หลักธรรมคำสอนทางศาสนาใช้กับชีวิตอย่างเหมาะสมสร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคม และธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน ช่วยเปลี่ยนแปลงปรับปรุงวิถีชีวิตของคนไทยให้เหมาะสม ได้ตามยุค

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวนา ได้เล็งเห็นความสำคัญของประชาณูํชาวบ้านหรือประชาณูํท้องถิ่น จึงได้สำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูล ประชาณูํชาวบ้านหรือประชาณูํท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะชน ในการศึกษาประชาณูํชาวบ้านหรือประชาณูํท้องถิ่น ต่อไป

1. ด้านการเกษตรกรรม ความสามรถในการผลิตและแปรรูปสินค้า ทักษะและเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยีโดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดังเดิม ซึ่งสามารถพึ่งพาตนเองในภาระการณ์การต่างๆ เช่นการเพาะปลูก การขยายพันธุ์ การเลี้ยงสัตว์ การเกษตรผสมผสาน การทำไร่นาส่วนผสม การปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเกษตร เป็นต้น

นายสมการ สอนโคตร

ประชาณูํชาวบ้านด้านเกษตรกรรม ทำเกษตรอินทรีย์

ที่อยู่ หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านข่าใหญ่ บ้านเลขที่ 88 หมู่ที่ 3 ตำบลหัวนา อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู รายละเอียดความเชี่ยวชาญ /ขั้นตอนการทำงาน

ได้ทำเกษตรอินทรีย์ในลักษณะเกษตรผสมผสาน เป็นการทำเกษตรหลายอย่างทั้งปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ไประบ่มากันในพื้นที่เดียวกัน การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์นั้นต้องเกือบกัน และทุกกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นเกษตรแบบธรรมชาติไม่ใช้สารเคมี ไม่ใช่ปุ๋ยเคมีใดๆ โดยได้เริ่มงมือทำที่สวนของตนเอง เรียนรู้ ทดลอง เพาะเลี้ยง จนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ สามารถเป็นวิทยากรให้ความรู้กับชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียง ทำให้เกิดรายได้ในครอบครัวและเพื่อพัฒนาอาชีพคนในชุมชนรวมทั้งเป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาดูงานในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียงได้อีกด้วย

2. ด้านอุตสาหกรรม (การผลิตและการบริโภค) หมายถึงการรักษาและรักษาความมั่นคงใน การแปรรูปผลผลิตเพื่อชลกอการนำเข้าตลาดเพื่อแก้ปัญหาการบริโภคอย่างปลอดภัย ทำให้ชุมชนสามารถพึ่งพา ตนเองทางเศรษฐกิจได้ รวมถึงการผลิตและจำหน่ายผลผลิตทางทัตกรรม เช่นกลุ่มหัตถกรรม การจักสาน การจัด สถาน การทอ การช่าง การทอผ้า การแกะสลัก เป็นต้น

นางประยัด ขัยลา

ประชญ์ชาวบ้านด้านด้านอุตสาหกรรม สิ่งประดิษฐ์จากไม้ และกระถางประร้าว

ที่อยู่ หมู่บ้าน บ้านหนองแสงใต้ บ้านเลขที่ 231 หมู่ที่ 8 ตำบลหัวนา อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู รายละเอียดความเชี่ยวชาญ / ขั้นตอนการทำงาน

ได้ทำเกษตรอินทรีย์ในลักษณะเกษตรผสมผสาน เป็นการทำเกษตรหลายอย่างทั้งปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ไปพร้อมๆ กันในพื้นที่เดียวกัน การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์นั้นต้องเกือบกัน และทุกกิจกรรมนั้นจะต้องเป็นเกษตรแบบธรรมชาติไม่ใช่สารเคมี ไม่ใช้ปุ๋ยเคมีใดๆ โดยได้เริ่มน้มือทำที่สวนของตนเอง เรียนรู้ ทดลอง เพาะเลี้ยง จนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ สามารถเป็น วิทยากรให้ความรู้กับชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียง ทำให้เกิดรายได้ในครอบครัวและเพื่อพัฒนาอาชีพคนในชุมชนรวมทั้งเป็น แหล่งเรียนรู้ศึกษาดูงานในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียงได้อีกด้วย

นายอุดม หล้าสีดา

3.หัตถกรรม การจักสาน

ที่อยู่ หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านข่าใหญ่ บ้านเลขที่ หมู่ที่ 3 ตำบลหัวนา อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู
รายละเอียดความเชี่ยวชาญ /ขั้นตอนการทำงาน

หัตถกรรมเครื่องจักสานเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชนที่สำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตตั้งแต่อดีตตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงปัจจุบัน หัตถกรรมเครื่องจักสานเป็นตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นภูมิปัญญาอันเฉลียวฉลาดของคนในท้องถิ่น ที่ใช้ภูมิปัญญาสามารถนำสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนมาประยุกต์ทำเป็นเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีประโยชน์ในการดำรงชีวิต จะเห็นได้ว่าหัตถกรรมเครื่องจักสานมีมานานแล้วและได้มีการพัฒนามาตลอดเวลาโดยอาศัยการถ่ายทอดความรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง การดำรงชีวิตประจำวันของชาวบ้านส่วนใหญ่ไม่ได้ออกจากห้องเรียนรู้ ความรู้ที่สะสมที่สืบทอดกันมาจากการฝึกหัดและบอกเล่าซึ่งกันมา เป็นระบบในการสืบทอดให้กันต่อไป การเรียนรู้ความรู้ที่สะสมที่สืบทอดกันมาจากการฝึกหัดและบอกเล่าซึ่งกันมา จึงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ทำภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้นคงอยู่ต่อเนื่องและยั่งยืน

การศึกษากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาหัตถกรรมเครื่องจักสาน ซึ่งมีความสำคัญยิ่งที่จะให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นหัตถกรรมเครื่องจักสานนี้ นำไปเป็นข้อมูลที่นำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นหัตถกรรมเครื่องจักสานนี้ นำไปเป็นข้อมูลที่นำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการถ่ายทอดภูมิปัญญาในชุมชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และดำรงอยู่คู่สังคมสืบท่อไป องค์ความรู้ การจักสาน

1. วิธีการจักตก
2. การสาน
3. การมควัน
4. การถักและพัน
5. การจำหน่าย

นางมะลิวรรณ เสียงใส

4. หัดกรรม การทอผ้าพื้นบ้าน, พื้นเมือง

ที่อยู่ หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านข่าใหญ่ บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 3 ตำบลหัวนา อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู มีปัญหาการทอเป็นวิถีชีวิตของบรรพบุรุษ มีการถ่ายทอดและสืบทอดจากรุ่นสู่รุ่น มีการ ปรับปรุงและประยุกต์ให้สอดคล้องกับสภาพของสังคม การทอผ้าจากเดิมที่มีการทอเพื่อใช้ในครอบครัว ก็เป็นการทอผ้าเพื่อจำหน่ายเป็นรายได้เสริม มีการผสมผสานประยุกต์ลวดลายใหม่ๆ ที่เป็นที่นิยมของ ผู้บริโภค รวมทั้งแปรรูปเป็นของใช้ต่างๆ เช่น ผ้าถุง, ผ้าขาวม้า, กระเบื้อง, ผ้าพันคอ

นางนฤมล โคงามี

5. ด้านการแพทย์ไทย

ที่อยู่ หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านดอนหัน บ้านเลขที่ 33 หมู่ที่ 10 ตำบลหัวนา อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู
รายละเอียดความเขียวชาญ /ขั้นตอนการทำงาน

การนำสมุนไพรชนิดต่างๆ มาใช้เป็นยารักษาโรคนั้น แพทย์แผนโบราณจะต้องมีการเก็บส่วนต่างๆ ของพืชสมุนไพรมาใช้งาน และมีการนำมาปรุงหรือเป็นยารักษาโรคในรูปแบบแตกต่างกันออกไปในแต่ละท้องถิ่น ลูกประคบสมุนไพรเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการนำสมุนไพรมาใช้ในการบำบัดรักษาโรคของการแพทย์แผนไทย โดยใช้ควบคู่กับการนวดไทย ลูกประคบสมุนไพร คือ การนำสมุนไพรหลายชนิดมาห่อรวมกัน ส่วนใหญ่จะเป็นสมุนไพรที่มีน้ำมันหอมระเหย เช่น แพลงก์ ขมิ้นชัน ตะไคร้ มะกรุด การบูร ซึ่งเมื่อนำไปนึ่งแล้วกลิ่นและน้ำมันหอมระเหยที่มีคุณค่าทางยาจะละลายออกมากพร้อมกับไอน้ำและซึมเข้าไปผิวน้ำตามร่างกาย

การทำลูกประคบสมุนไพรเป็นอาชีพหนึ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากในปัจจุบันธุรกิจการนวดแผนไทยได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก การเรียนรู้เกี่ยวกับการทำลูกประคบสมุนไพร จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้และร่วมสืบสานอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

นายกิตติพงษ์ บุรีเลิศ

5. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่อยู่ หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านดอนหัน บ้านเลขที่ หมู่ที่ 10 ตำบลหัวนา อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู
รายละเอียดความเชี่ยวชาญ /ขั้นตอนการทำงาน

เชี่ยวชาญด้านการปลูกป่า รักษาป่าต้นน้ำ ภูมิปัญญาชาวบ้านด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใช้ในการจัดการทรัพยากรดิน น้ำ และป่าไม้ เช่น การสร้างเขื่อน เนื้อง ฝาย การควบคุมคุณภาพน้ำ การป้องกัน น้ำท่วม การจัดการป่าไม้ เช่น การปลูกสวนป่า และการอนุรักษ์ป่า การดูแลรักษาป่า

นางเจียม ชินวงศ์

6. ศิลปกรรม การฟ้อนกลองต้มหรือรำส่าย เชิงบุญบังไฟ

ที่อยู่ หมู่บ้าน/ชุมชน บ้านดอนหัน บ้านเลขที่ หมู่ที่ 10 ตำบลหัวนา อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู
รายละเอียดความเชี่ยวชาญ /ขั้นตอนการทำงาน

ฟ้อนกลองต้ม หรือฟ้อนส่ายมี เป็นการฟ้อนรำที่เก่าแก่และโบราณ ของชาวอีสาน ในอดีตนิยมฟ้อนด้วยผู้ชายทั้งหมด เป็นการฟ้อนรำประกอบจังหวะกลองต้ม ใช้ประกอบขบวนในการแห่ปั้งไฟ

การฟ้อนกลองต้ม มีอยู่ ๒ แบบด้วยกัน

- แบบที่หนึ่ง คือ การฟ้อนเป็นจังหวะในรูปแบบการฟ้อนแห่เป็นขบวน
- แบบที่สอง คือการฟ้อนประกอบการทำองกาพย์เชิ้ง เพื่อขอเหล้าหรือปัจจัยไทยทาน เมื่อพิจารณาที่มาของการฟ้อนกลองต้มในแบบที่สอง จะเห็นได้ว่า มีความเกี่ยวเนื่องกับประเพณีบุญบังไฟ เพราะมีทำนองเป็นเช่นเดียวกันกับทำนองเชิงบังไฟ แต่มีช่วงจังหวะที่ข้า Neban นา กว่า

